

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/24193,Stankiewicz-Tadeusz.html>
2024-05-28, 18:21

Tadeusz Stankiewicz

Tadeusz Stankiewicz

Sprawiedliwy wśród Narodów Świata.

Tadeusz Stankiewicz urodził się 7 sierpnia 1930 r. w Puławach. Był synem leśnika Stanisława

i gospodyni domowej Barbary Zofii z d. Dysput. Miał starszą siostrę Barbarę. Dzieciństwo spędził na Lubelszczyźnie i Podlasiu w kolejnych miejscach pracy ojca: Rudach, Głodnie i Stredyni. W chwili wybuchu wojny cała rodzina mieszkała w leśnictwie prowadzonym przez ojca w Głodnie koło Opola Lubelskiego. Tadeusz Stankiewicz ukończył szkołę powszechną w Trzcincu koło Głodna, naukę gimnazjalną kontynuował lokalnie na tajnych kompletach.

W czasie okupacji wraz z matką i siostrą uczestniczył w zorganizowanej przez ojca leśnika akcji ukrycia, żywienia ok. 60 Żydów i opieki nad tą grupą w leśnictwie Głodno koło Opola Lubelskiego. Ojciec, chcąc pomóc Żydom z opolskiego getta, w marcu 1941 r. wystąpił do Niemców o zgodę na zatrudnienie grupy żydowskich pracowników przy pracach leśnych. Kiedy Niemcy w 1942 r. przystąpili do likwidacji getta, rodzina Stankiewiczów postanowiła uratować życie swoim podopiecznym, organizując im ukrycie w leśnych schronach. Po odkryciu ziemianek przez Niemców, na skutek donosu Polaka o nazwisku Szyszko, Żydzi zostali zamordowani. Pozostała jedynie mała grupa ukrywana w leśniczówce. Dołączył do niej uciekinier z obozu pracy w Józefowie nad Wisłą, którego Tadeusz odnalazł w lesie i samodzielnie uratował. Był to Szloma Szulewicz, który po wojnie zamieszkał w Lublinie, zmienił imię na Jan, a z Tadeuszem Stankiewiczem przyjaźnił się do końca swojego życia (2007). Ostatecznie udało się uratować sześcioro Żydów.

Po wojnie Tadeusz Stankiewicz przez rok uczęszczał do gimnazjum w Żelechowie koło Garwolina, a naukę gimnazjalną ukończył w Sterdyni koło Sokołowa Podlaskiego. W 1947 r. stracił ojca porwanego przez funkcjonariuszy wojewódzkiego UB. Dopiero dużo później okazało się, że po brutalnym śledztwie – dla upozorowania samobójstwa – został on wyrzucony przez okno siedziby WUBP w Warszawie przy ul. Sierakowskiego 7. Tadeusz Stankiewicz daremnie czekał na ojca przez 10 lat. Rodzina – wygnana ze służbowego mieszkania – zamieszkała w Nurze nad Bugiem, gdzie Tadeusz Stankiewicz zarabiał, zatrudniając się do omłotów u okolicznych rolników. Stamtąd wyjechał do Warszawy i kontynuował naukę w państwowym liceum techniczno-teatralnym. Po jego ukończeniu pracował zawodowo jako elektromechanik obsługi widowisk teatralnych. Na Politechnikę Warszawską nie został przyjęty jako „syn wroga ludu”. W 2000 r. został odznaczony Medalem Sprawiedliwego wśród Narodów Świata. Jest członkiem zarządu Polskiego Towarzystwa Sprawiedliwych wśród Narodów Świata.

Został odznaczony również Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2009) oraz Medalem „Pro Patria” (2017).

ZOBACZ ZDJĘCIA

Przejdź do relacji

TADEUSZ STANKIEWICZ

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)